

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

6 септември 2012 година *

„Жалба за отмяна — Регламент (ЕО, Евратом) № 617/2010 — Съобщаване на Комисията на инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в Европейския съюз — Избор на правното основание — Членове 337 ДФЕС и 187 АЕ — Член 194 ДФЕС“

По дело C-490/10

с предмет жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС, подадена на 8 октомври 2010 г.,

Европейски парламент, за който се явяват г-жа M. Gómez-Leal, г-н J. Rodrigues и г-н L. Visaggio, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-жа M. Simm и г-жа A. Lo Monaco, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от:

Френска република, за която се явяват г-н G. de Bergues и г-н A. Adam, в качеството на представители,

Европейска комисия, за която се явяват г-н P. Oliver и г-жа O. Veynet, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпили страни,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н J.N. Cunha Rodrigues, председател на състав, г-н U. Lohmus, г-н A. Rosas, г-н A. Ó Caoimh (докладчик) и г-н C. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,

секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: френски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 април 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Европейският парламент моли Съда, от една страна, да отмени Регламент (ЕС, Евратом) № 617/2010 на Съвета от 24 юни 2010 година относно съобщаването на Комисията на инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в Европейския съюз, както и за отмяна на Регламент (ЕО) № 736/96 (ОВ L 180, стр. 7, наричан по-нататък „обжалваният регламент“), и от друга страна, ако Съдът отмени този регламент, да запази неговите правни последици до приемането на нов регламент.

Правна уредба

- 2 Съображения 1—5, 7, 8, 11 и 15 от обжалвания регламент гласят следното:

„(1) За Европейската комисия е от съществено значение да придобие цялостна картина за развитието на инвестициите в енергийната инфраструктура в Съюза, за да може да изпълнява задачите си в областта на енергетиката. Наличието на редовна и актуална информация следва да даде възможност на Комисията да прави необходимите сравнения и оценки или да предлага подходящи мерки въз основа на съответните данни и анализи, по-специално по отношение на бъдещия баланс на предлагането и търсенето на енергия.

(2) През последните години енергийната обстановка в Съюза и извън него значително се промени, поради което инвестициите в енергийната инфраструктура се превръщат в ключов въпрос за осигуряването на енергийните доставки за Съюза, за функционирането на вътрешния пазар и за започнатия от Съюза преход към енергийна система с ниски нива на въглеродни емисии.

(3) Новият енергиен контекст изисква значителни инвестиции във всички видове инфраструктура във всички енергийни сектори, както и разработването на нови видове инфраструктура и нови технологии, които да навлязат на пазара. Либерализацията на енергийния сектор и по-нататъшното интегриране на вътрешния пазар отреждат по-важна роля на стопанските оператори в инвестиционния процес. В същото време някои нови изисквания на енергийната политика, като например целите, засягащи структурното разпределение на енергоносителите, ще доведат до промяна в енергийната политика на държавите членки по посока на създаването на нова и/или модернизирана енергийна инфраструктура.

(4) Във връзка с това следва да се обърне по-голямо внимание на инвестициите в енергийна инфраструктура в Съюза, по-специално за да се предвидят проблемите, да се насърчат добрите практики и да се установи по-голяма прозрачност по отношение на бъдещото развитие на енергийната система на Съюза.

(5) Ето защо Комисията, и по-специално нейната служба за наблюдение на енергийния пазар, следва да разполагат с точни данни и информация за проектите за инвестиции, включително относно извеждането от експлоатация, в най-значимите съставни части на енергийната система на Съюза.

[...]

- (7) Съгласно членове 41 и 42 [АЕ] предприятията са длъжни да съобщават инвестиционните си проекти. Необходимо е тази информация да бъде допълнена, по-специално с периодично докладване относно изпълнението на инвестиционните проекти. Такова допълнително докладване не засяга членове 41—44 от [АЕ].
- (8) За да може Комисията да разполага с надеждна картина за бъдещото развитие на енергийната система на Съюза като цяло, е необходимо да има хармонизирана рамка за докладване по отношение на инвестиционните проекти, основана на актуализирани категории за официални данни и информация, които да се предоставят от държавите членки.

[...]

- (11) С оглед да бъдат избегнати непропорционални административни тежести и да се сведат до минимум разходите на държавите членки и на предприятията, по-специално на малките и средните предприятия, в настоящия регламент следва да се даде възможност за освобождаване на държавите членки и на предприятията от задължения за докладване, при условие че на Комисията се предостави равностойна информация в съответствие със специфичните правни актове на Съюза за енергийния сектор, приети от институциите на Съюза и насочени към постигане на целите за изграждане на конкурентни енергийни пазари в Съюза, за устойчивост на енергийната система на Съюза и за сигурност на енергийните доставки за Съюза. Ето защо следва да се избягва дублирането на изискванията за докладване, предвидени в третия пакет за вътрешния пазар на електроенергия и природен газ.

[...]

- (15) Комисията, и по-специално нейната служба за наблюдение на енергийния пазар следва да изготвят периодичен междусекторен анализ на структурното развитие и перспективите на енергийната система на Съюза и, когато това е подходящо, по-подробен анализ на определени аспекти на енергийната система. Тези анализи следва по-специално да допринасят за установяването на възможни инфраструктурни и инвестиционни несъответствия от гледна точка на баланса на предлагането и търсенето на енергия. Анализите следва също да спомогнат за обсъждане на равнище на Съюза на енергийните инфраструктури и затова следва да бъдат изпращани на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет и да бъдат предоставяни на разположение на заинтересованите страни“.

3 Член 1 от обжалвания регламент, озаглавен „Предмет и обхват“, гласи следното:

„1. С настоящия регламент се въвежда обща рамка за съобщаване на Комисията на данни и информация за инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в секторите на петрола, природния газ, електроенергията, в т.ч. електроенергия от възобновяеми енергийни източници, и биогоривата, както и за инвестиционните проекти, свързани с улавянето и съхранението на въглеродния диоксид, генериран от тези сектори.

2. Настоящият регламент се прилага за видовете инвестиционни проекти, изброени в приложението, по които е започната работа по изграждане или извеждане от експлоатация или по които е взето окончателно решение за инвестиране.

[...]“.

4 Член 2, озаглавен „Определения“ предвижда в частност, че за целите на този регламент:

„10) „енергийни източници“ означава:

- i) първични енергийни източници, като например петрол, природен газ или въглища;
- ii) преобразувани енергийни източници, като например електроенергия;
- iii) възобновяеми източници на енергия, включително водноелектрическа енергия, биомаса, биогаз, вятърна енергия, слънчева енергия, енергия на приливите и отливите, енергия на вълните и геотермална енергия; и
- iv) енергийни продукти, като например рафинирани петролни продукти и биогорива“.

5 Член 3 от посочения регламент, озаглавен „Съобщаване на данни“, предвижда следното:

„1. Без да излизат извън рамките на пропорционалното натоварване за събиране и докладване на данни, държавите членки или образуванията, на които възложат тази задача, събират всички данни и информация, посочени в настоящия регламент, от 1 януари 2011 г. и след това — на всеки две години.

Те съобщават на Комисията данните и съответната проектна информация, посочени в настоящия регламент, през 2011 г., като тази година е първата година на докладване, и след това — на всеки две години. [...]

[...]

2. Държавите членки или оправомощените от тях образувания се освобождават от задълженията, установени в параграф 1, ако и доколкото в съответствие със специфичното право на Съюза за енергийния сектор или Договора за Евратом:

- a) съответната държава членка или оправомощеното от нея образувание вече са съобщили на Комисията исканите данни или информация, отговарящи на изискванията на настоящия регламент, и са посочили датата на съобщаването и съответния специфичен правен акт; или
- б) на специален орган е възложена подготовката на многогодишен инвестиционен план за енергийна инфраструктура на равнище на Съюза и за тази цел той събира данни и информация, отговарящи на изискванията на настоящия регламент. В този случай и за целите на настоящия регламент специалният орган съобщава всички относими данни и информация на Комисията“.

6 Съгласно член 4 от същия регламент, озаглавен „Източници на данни“:

„Съответните предприятия съобщават посочените в член 3 данни или информация на държавите членки или на техните оправомощени образувания, на чиято територия планират да изпълнят инвестиционни проекти преди 1 юни от всяка година на докладване. [...]

Изискването в първа алинея обаче не се отнася за предприятия, по отношение на които държавата членка решава да използва други начини за предоставяне на Комисията на посочените в член 3 данни или информация.

7 Член 5 от обжалвания регламент, озаглавен „Съдържание на съобщаването“, предвижда следното:

„1. По отношение на видовете инвестиционни проекти, изброени в приложението, съобщаването по член 3 включва, когато е уместно:

- а) обема на планираните мощности или на мощностите, които са в процес на изграждане;
- б) вида и основните характеристики на инфраструктурата или на планираните мощности, или на мощностите, които са в процес на изграждане, включително, където е приложимо, местонахождението на трансграничните проекти за пренос на енергия;
- в) вероятната година на пускане в експлоатация;
- г) вида на използваните енергийни източници;
- д) инсталациите, чрез които може да се реагира при кризи в сигурността на доставките, като например съоръжения, даващи възможност за обратни потоци или за преминаване към друго гориво; и
- е) съоръженията за системи за улавяне на въглерод или механизмите за постигане на съответствие с изискванията за улавяне и съхранение на въглерод.

2. По отношение на всяко предложено извеждане от експлоатация на мощности съобщаването по член 3 включва:

- а) естество и капацитет на съответния инфраструктурен обект; и
- б) вероятната година на извеждане от експлоатация.

3. Съобщаването на информация по член 3 включва, когато е уместно, целия обем на инсталирани мощности за производство, пренос и съхранение, които са готови за експлоатация в началото на съответната година на докладване или чиято експлоатация е прекратена за срок, по-дълъг от три години.

Държавите членки, техните оправомощени образувания или специалният орган, посочени в член 3, параграф 2, буква б), могат да добавят към съобщаваната от тях информация съответни обяснителни бележки, като например бележки относно закъснения или пречки пред изпълнението на инвестиционните проекти“.

8 Член 6 от Регламента, озаглавен „Качество и публичност на данните“, гласи следното:

„1. Държавите членки, техните оправомощени образувания или, когато е уместно, специалните органи се стремят да осигурят качеството, приложимостта, точността, яснотата, навременността и последователността на данните и информацията, които съобщават на Комисията.

В случая със специалните органи съобщаваните данни и информация могат да бъдат придружени от подходящи обяснителни бележки от държавите членки.

2. Комисията може да публикува предоставените съгласно настоящия регламент данни и информация, по-специално в посочените в член 10, параграф 3 анализи, при условие че данните и информацията бъдат публикувани в сумарен вид, който не позволява разкриването на данни, нито извеждането им по дедуктивен път, относно отделните предприятия и инсталации.

3. Държавите членки, Комисията или оправомощените от тях образувания запазват поверителността на чувствителните от търговска гледна точка данни и информация, с които разполагат“.

9 Член 7 от обжалвания регламент предвижда, че до 31 октомври 2010 г. Комисията приема разпоредбите, необходими за прилагането на Регламента по отношение на формата и другите технически подробности във връзка със съобщаването на данни и информация, посочено в членове 3 и 5 от същия регламент.

10 Съгласно член 8 от обжалвания регламент, озаглавен „Обработка на данни“:

„Комисията носи отговорност за разработването, хостинга, управлението и поддръжката на информационно-технологичните ресурси, необходими за получаване, съхраняване и извършване на обработка на данните или информацията относно енергийните инфраструктури, съобщени на Комисията съгласно настоящия регламент“.

11 Член 9 от Регламента, озаглавен „Защита на лицата във връзка с обработването на данни“, предвижда следното:

„Настоящият регламент не засяга правото на Съюза, и по-специално не променя задълженията на държавите членки по отношение на обработването на лични данни, формулирани в Директива 95/46/ЕО, или задълженията на институции и органи на Съюза съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001 по отношение на обработването от тяхна страна на лични данни при изпълнение на задълженията им“.

12 Член 10 от Регламента, озаглавен „Мониторинг и докладване“, предвижда в параграф 1 следното:

„На основата на предоставените данни и информация и, ако е подходящо, на основата на други източници на данни, включително придобитите от Комисията данни, и като се отчитат съответните анализи, като например многогодишните планове за развитие на мрежите за газ и електроенергия, Комисията изпраща на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет и публикува на всеки две години междусекторен анализ на структурното развитие и перспективи на енергийната система на Съюза. Тези анализи имат за цел по-специално:

- а) установяването на потенциални бъдещи несъответствия между търсенето и предлагането на енергия, които са значителни от гледна точка на енергийната политика на Съюза;
- б) установяването на пречки за инвестициите и насърчаването на най-добрите практики за тяхното преодоляване;
- в) увеличаването на прозрачността за съществуващите участници и за потенциалните участници, навлизащи на пазара.

На основата на тези данни и информация Комисията може също да предостави специфични анализи, които сметне за необходими или подходящи“.

13 Съгласно член 13 от обжалвания регламент той влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, извършено на 15 юли 2010 г.

14 Приложението към този регламент, озаглавено „Инвестиционни проекти“, предвижда по-специално следното:

„3. Електроенергия

3.1. Производство

— Топлинни и атомни електроцентрали (генераторни блокове с мощност, равна на или по-голяма от 100 MWe),

[...]“.

Обстоятелства, предхождащи спора

15 На 17 юли 2009 г. Комисията изпраща на Съвета предложение за регламент, който да замени Регламент (ЕО) № 736/96 на Съвета от 22 април 1996 година относно нотифицирането на Комисията за инвестиционни проекти в секторите на петрол, природен газ и в електроенергийния сектор от интерес за Общността (ОВ L 102, стр. 1). Това предложение се основава на членове 284 ЕО и 187 АЕ. Макар тези разпоредби да не предвиждат никаква форма на участие на Парламента в процеса на вземане на решение, Съветът решава да се консултира с него както при приемането на Регламент № 736/96.

16 След влизането в сила на Лисабонския договор на 1 декември 2009 г., с писмо от 8 декември 2009 г. председателят на Комисията по промишленост, външна търговия, изследвания и енергетика на Парламента приканва члена на Комисията, в чиято компетентност се намират въпросите на енергетиката, да преразгледа избора на правното основание на това предложение с цел занапред последното да бъде основано на член 194 ДФЕС. Членът на Комисията отговаря, че тъй като не са били засегнати от Лисабонския договор, член 284 ЕО, понастоящем член 337 ДФЕС, и член 187 АЕ продължават да представляват правното основание, което следва да се запази в областта на съобщаване на информация.

17 На 25 февруари 2010 г. Парламентът приема резолюция, в която изразява становище по посоченото предложение, като изменение № 1 има за предмет замяната на членове 337 ДФЕС и 187 АЕ с член 194, параграфи 1 и 2 ДФЕС като правно основание.

18 Съветът не променя предложението за регламент по този въпрос и на 24 юни 2010 г. приема обжалвания регламент на основание членове 337 ДФЕС и 187 АЕ.

19 Тъй като смята, че обжалваният регламент трябва да бъде приет единствено на основание член 194, параграфи 1 и 2 ДФЕС, Парламентът подава настоящата жалба за отмяна.

Искания на страните

20 Парламентът моли Съда:

- да отмени обжалвания регламент и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

21 Съветът моли Съда:

- да отхвърли жалбата и

— да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

- 22 С Определение на председателя на Съда от 5 април 2011 г. Френската република и Комисията са допуснати да встъпят в подкрепа на исканията на Съвета.

По жалбата

Доводи на страните

- 23 Парламентът посочва едно-единствено правно основание за отмяна, изведено от грешка при избора на правното основание на обжалвания регламент, доколкото той е приет погрешно на основание на член 337 ДФЕС, въпреки че законодателят на Съюза е разполагал с необходимите за това правомощия по силата на член 194, параграф 2 ДФЕС. Тази грешка трябвало да доведе до отмяната на посочения регламент, тъй като Парламентът е могъл да участва в неговото приемане само в рамките на обикновено консултиране, докато в съответствие с последно посочената разпоредба е трябвало да бъде следвана обикновената законодателна процедура.
- 24 Според Парламента основната цел на обжалвания регламент се състои в това да допринесе за осъществяването на целите на политиката на Съюза в областта на енергетиката, изброени в член 194, параграф 1 ДФЕС, що се отнася по-специално до сигурността на енергийните доставки.
- 25 Що се отнася до съдържанието на Регламента, Парламентът посочва, че съгласно член 10, параграф 1 от него Комисията има за задача въз основа на предоставената по силата на този регламент информация да изготвя периодично междусекторен анализ на структурното развитие и перспективите на енергийната система на Съюза, с цел по-специално установяването на потенциални бъдещи несъответствия между търсенето и предлагането на енергия, които са значителни от гледна точка на енергийната политика на Съюза, и увеличаването на прозрачността за съществуващите участници и за потенциалните участници, навлизащи на пазара. Функционирането на този пазар, сигурността на енергийните доставки и енергийната ефективност обаче били сред споменатите в член 194, параграф 1 ДФЕС цели. Предвиденото от Регламента събиране на информация представлявало само инструмент за осъществяването на тези цели.
- 26 Парламентът не оспорва обстоятелството, че е възможно член 337 ДФЕС да се използва като общо правно основание, що се отнася до мерките, свързани със събирането на информация. При все това, като се позовава на Решение от 6 юли 1982 г. по дело Франция и др./Комисия (188/80-190/80, Recueil, стр. 2545), както и Решение от 9 ноември 1995 г. по дело Германия/Съвет (C-426/93, Recueil, стр. I-3723), Парламентът посочва, че когато това събиране отговаря специално на типичните за дадена политика на Съюза цели, такова общо правно основание трябва да отстъпи пред специалното правно основание, отговарящо на тези цели.
- 27 Във всички случаи, дори да се предположи, че член 337 ДФЕС може да се използва правомерно в настоящата хипотеза по същия начин като член 194, параграф 2 ДФЕС, Парламентът, позовавайки се на Решение от 11 юни 1991 г. по дело Комисия/Съвет (C-300/89, Recueil, стр. I-2867, точка 20), счита, че в съответствие с практиката на Съда би трябвало да се даде предпочитание на това последно правно основание в сравнение с първото, тъй като то приобщава по-тясно Парламента към приемането на съответния акт.
- 28 Що се отнася до допълнителното използване на член 187 АЕ, Парламентът посочва, че подобно използване не е било необходимо. Всъщност, за разлика от член 40 АЕ, въведеният с обжалвания регламент механизъм за събиране на информация не се вписвал в рамките на целта

за насърчаване или за координиране на инвестициите в сектора на ядрената енергетика. По този начин в съответствие с член 3, параграф 2 от този регламент съобщаването на данни в областта на ядрената енергетика било необходимо само когато тези данни вече не са предоставени на Комисията по силата на Договора за ЕОАЕ. Следователно посоченият регламент не се отнася до приемането на мерки, които са специално насочени към развитието в областта на ядрената енергетика.

- 29 При всички случаи, дори да се предположи, че използването на член 187 АЕ се налага с оглед на преследваната с обжалвания регламент цел и на неговото съдържание, Парламентът счита, че едновременното използване на член 187 АЕ и на член 194, параграф 2 ДФЕС е възможно, тъй като тези две разпоредби не са несъвместими в процедурен план. Следователно съгласно Решение от 6 ноември 2008 г. по дело Парламент/Съвет (С-155/07, Сборник, стр. I-8103, точка 79) приложима била обикновената законодателна процедура, тъй като член 194, параграф 2 ДФЕС предвижда по-голямо участие на Парламента. Поради това грешката, допусната от Съвета по този въпрос, водела до чисто формална нередовност, доколкото не засягала избора на приложимата процедура за вземане на решение.
- 30 На последно място, Парламентът посочва, че не се противопоставя на запазването от Съда на правните последици на обжалвания регламент в съответствие с член 264, втора алинея ДФЕС, ако Съдът отмени Регламента, тъй като Парламентът не изразява несъгласие нито с преследваната от него цел, нито с предвидените за това средства, взети в тяхната цялост.
- 31 Съветът, подкрепян от Френската република и Комисията, оспорва твърдението, че обжалваният регламент е насочен към осъществяването на целите на политиката на Съюза в областта на енергетиката. Всъщност съгласно член 1, параграф 1 от него този регламент имал за цел създаването на обща рамка за съобщаване на Комисията на данни и информация за инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура. По този начин Регламентът целял да даде възможност на Комисията да разполага редовно с актуализирани данни, за да изпълнява своите задачи, доколкото притежаването на достоверна информация във връзка с това е съществена. В това отношение Парламентът бъркал целта на обжалвания регламент с целта, която ще бъде преследвана по-късно посредством мерките, евентуално предложени от Комисията въз основа на анализа на събраната по този начин информация. Целта на тези бъдещи предложения не представлявала обективен елемент за избора на правното основание на посочения регламент.
- 32 В това отношение Комисията отбелязва, че събирането на информация за инвестициите в енергийната инфраструктура не може да допринесе пряко за осъществяването на целите на енергийната политика и за сигурността на енергийните доставки в Съюза. За тази цел били необходими мерки от много по-широк мащаб, отколкото простото събиране на информация, като например организирането на инвестиции в определена инфраструктура, създаването на източници на финансиране или въвеждането на рамка, стимулираща тези инвестиции.
- 33 Що се отнася до съдържанието на обжалвания регламент, Съветът счита, че от членове 3—10 от него ясно следва, че неговият единствен елемент представлява съобщаването на информация, тъй като този регламент установява задължението за държавите членки и за предприятията да събират изискваните данни и да ги предоставят на Комисията в обобщен вид. В частност член 10 от този регламент дефинирал за тази цел специфичните задачи, възложени на Комисията, както и реда и начина на използване и на разпространение на тези данни.
- 34 Според Съвета използването на член 337 ДФЕС изисква наличието на три елемента, а именно задължението за предоставяне на информация на Комисията, определянето на границите и условията от Съвета, както и необходимостта от информацията за изпълнението на задачите, поверени на Комисията. В светлината на членове 3 и 4 от обжалвания регламент първият от тези елементи явно бил налице. Вторият също, тъй като в членове 5—9 този регламент

определял границите по отношение на вида на съответната информация, както и публичността и обработката на данните, докато член 10 от Регламента дефинирал специфичните задачи, възложени на Комисията, както и реда и начина на използване и на разпространение на тези данни от последната. Съветът допълва, че информацията, която Комисията може да поиска, трябва да бъде необходима за изпълнението на нейните задачи, които са специално изложени в член 10 от същия регламент и по-общо — в член 17 ДЕС.

- 35 Съветът отбелязва, че Съдът вече е постановил в точка 19 от Решение по дело Германия/Съвет, посочено по-горе, че член 337 ДФЕС е правилното правно основание за събирането на информация от Комисията, тъй като тази разпоредба ѝ предоставя обща компетентност за събиране на всякаква информация, необходима за изпълнението на нейните задачи.
- 36 Съветът и Френската република оспорват довода, че член 337 ДФЕС трябва да отпадне, когато събирането на информация е свързано с една от политиките на Съюза. Всъщност обстоятелството, че даден акт е свързан с областта на енергетиката, не било достатъчно, за да доведе до приложимостта на член 194 ДФЕС. По този начин, макар в настоящия случай обжалваният регламент да е свързан с областта на енергетиката, при все това неговото влияние върху енергийната политика на Съюза било единствено непряко и второстепенно по отношение на основната цел на този регламент.
- 37 Според Съвета, Френската република и Комисията препоръчаното от Парламента тълкуване водело до заличаване на цялото полезно действие на член 337 ДФЕС, тъй като въз основа на принципа на предоставената компетентност тази разпоредба намирала приложение само при наличието на компетентност на Съюза.
- 38 Съветът подчертава, че възможността за прилагане на други разпоредби от Договора за функционирането на ЕС в областта на енергетиката, въпреки въвеждането на правно основание относно енергийната политика в този договор, е предвидена в самия член 194 ДФЕС, който се прилага „без да се засяга прилагането на други разпоредби на Договор[а]“. Такъв бил случаят не само на член 337 ДФЕС, що се отнася до събирането на информация от Комисията, но и по-специално на член 122 ДФЕС, който позволява приемането от Съвета на подходящи мерки при криза на доставките на стоки в областта на енергетиката, както и на член 170 ДФЕС, що се отнася до трансевропейските мрежи в областта на енергийната инфраструктура, и на член 338 ДФЕС в областта на статистическите данни.
- 39 Съветът, Френската република и Комисията считат, че членове 337 ДФЕС и 338 ДФЕС, които се съдържат в общите и заключителни разпоредби на Договора за функционирането на ЕС, имат общ характер, в смисъл че са приложими към всички области на компетентност на Съюза. Следователно тези разпоредби трябвало да се считат за по-специални, що се отнася до техните цели, свързани съответно с изготвянето на статистически данни и с правото на информация на Комисията, в сравнение с всички други разпоредби на този договор относно дадена секторна политика. Поради това направеното от Парламента тълкуване на Решение по дело Германия/Съвет било погрешно.
- 40 Съветът и Комисията подчертават в това отношение, че макар да се отнасят до енергийната инфраструктура, събраните въз основа на обжалвания регламент данни могат да се използват от Комисията в съответствие с член 10, параграф 1 от него не само в рамките на енергийната политика, но и в полза на всички нейни политики като развитието на трансевропейските мрежи в областта на енергийната инфраструктура, конкуренцията, свободата на установяване, свободното предоставяне на услуги и свободното движение на капитали.
- 41 Според Съвета, който по този въпрос също така е подкрепян от Френската република и от Комисията, използването на член 187 АЕ като допълнително правно основание на обжалвания регламент е също така обосновано, тъй като в приложното поле на този регламент влизат

атомните електроцентрали. Ако член 41 АЕ задължава предприятията да съобщават своите проекти на Комисията, за да може тя да прецени индивидуално всеки проект, член 187 АЕ бил правното основание, което предоставяло на Комисията правото да поиска информацията, считана от нея за необходима за изпълнението на всичките нейни задачи. Следователно предвидените в членове 337 ДФЕС и 187 АЕ процедури били съвместими и кумулирането на тези две разпоредби не засягало правомощията на Парламента.

- 42 Съветът допълва, че по-голямото или по-малко участие на дадена институция в създаването на даден акт не може да определя избора на правно основание, който трябва се извършва изключително въз основа на целта и съдържанието на този акт. Процедурата, използвана за постановяване на решение по даден акт, била последица от възприетото правно основание, а не обратното.
- 43 При условията на евентуалност, в случай че Съдът реши да отмени обжалвания регламент, Съветът моли да се запазят неговите правни последици до приемането на нов акт.

Съображения на Съда

- 44 Съгласно постоянната съдебна практика изборът на правното основание на даден акт на Общността трябва да се основава на обективни критерии, които да могат да бъдат предмет на съдебен контрол — сред тях целта и съдържанието на акта, — а не на правно основание, възприето при приемане на други актове на Съюза, които евентуално имат сходни характеристики. Впрочем, когато в Договора съществува по-специална разпоредба, която може да бъде правно основание на съответния акт, той трябва да се основава на нея (Решение по дело Парламент/Съвет, посочено по-горе, точка 34 и цитираната съдебна практика).
- 45 Ако при проверката на определена мярка се установи, че тя има двойна цел или че е съставена от две части, едната от които може да бъде определена като основна, докато другата е само акцесорна, актът трябва да има едно-единствено правно основание, а именно правно основание, което съответства на основната или преобладаващата цел или на основната или преобладаващата съставна част (Решение по дело Парламент/Съвет, посочено по-горе, точка 35 и цитираната съдебна практика).
- 46 Що се отнася до мярка, която преследва едновременно няколко цели или е съставена от множество неразривно свързани съставни части, без една от тях да е акцесорна по отношение на друга, Съдът е приел, че когато са приложими различни правни основания от Договора, такава мярка по изключение трябва да се основава на съответните различни правни основания (Решение по дело Парламент/Съвет, посочено по-горе, точка 36 и цитираната съдебна практика).
- 47 Съдът обаче вече е приел, че едновременното използване на две правни основания е изключено, когато процедурите, предвидени за едното и за другото основание, са несъвместими (Решение по дело Парламент/Съвет, посочено по-горе, точка 37 и цитираната съдебна практика).
- 48 Ето защо, за да се прецени основателността на настоящата жалба, най-напред следва да се разгледат целта и съдържанието на обжалвания регламент, за да се определи, на следващо място, дали този регламент валидно е могъл да се основе — както твърдят Съветът, Френската република и Комисията — на член 337 ДФЕС, вместо на член 194, параграф 2 ДФЕС, посочен от Парламента като релевантното правно основание, след което, на трето място, да се разгледа въпросът дали и допълнителното използване на член 187 АЕ се е изисквало, което също се оспорва от Парламента.

Относно целта на обжалвания регламент

- 49 Съгласно съображение 1 от обжалвания регламент последният има за цел предоставянето на точна информация на Комисията за развитието на инвестициите в енергийната инфраструктура в Съюза, за да може тя да изпълнява задачите си в областта на енергетиката, като приема всички подходящи мерки по отношение на бъдещия баланс на предлагането и търсенето на енергия.
- 50 Съображения 2—5 и 8—15 от обжалвания регламент уточняват в това отношение, че по този начин преследваната със същия регламент цел е да се даде възможност на Комисията да представи анализ на структурното развитие и перспективите на цялата енергийна система на Съюза, по-специално за да се установят възможни инфраструктурни и инвестиционни несъответствия от гледна точка на баланса на предлагането и търсенето на енергия и следователно да се гарантира доброто функциониране на вътрешния пазар и неговото по-нататъшно интегриране, да се осигурят енергийните доставки за Съюза, по-специално като се установи по-голяма прозрачност по отношение на бъдещото развитие на енергийната система на Съюза, и да се насърчават енергийната ефективност и спестяването на енергия, по-специално като се осигури преходът към енергийна система с ниски нива на въглеродни емисии и развитието на нови технологии.
- 51 Впрочем в изложението на мотивите на обжалвания регламент, съдържащи се в предложението за регламент на Съвета относно съобщаването на Комисията на инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в Европейската общност, както и за отмяна на Регламент (ЕО) № 736/96 (СОМ(2009) 361 окончателен), Комисията подчертава, що се отнася до мотивите и целите на нейното предложение, че то се вписва в контекста на новата енергийна политика, която е насочена в частност към гарантиране на сигурността на доставките и към смекчаване на изменението на климата.
- 52 Оттук ясно следва, че макар наистина обжалваният регламент да има за цел събирането на информация — както поддържат Съветът, Френската република и Комисията, — това събиране се въвежда с посочения регламент, за да може Съюзът да осъществи определени цели, които са му били възложени в областта на енергетиката.

Относно съдържанието на обжалвания регламент

- 53 Най-напред следва да се посочи, че няколко разпоредби от обжалвания регламент, взети поотделно, сами по себе си не изглеждат да са свързани с осъществяването на целите, определени за политиката на Съюза в областта на енергетиката.
- 54 Такъв е случаят с член 4 от обжалвания регламент, който се свежда до посочване на източника на данните, които следва да се предоставят на Комисията, а именно предприятията, възнамеряващи да осъществяват инвестиционни проекти в енергийна инфраструктура, както и с членове 8 и 9 от този регламент, които се отнасят съответно до обработката на тези данни от Комисията и до защитата на физическите лица с оглед на обработката на данните. Същото важи и за член 7 от посочения регламент, който е свързан с приемането от страна на Комисията на мерки за прилагането на същия регламент. Такива общи разпоредби могат да бъдат включени във всеки акт на Съюза, който предвижда система за събиране на информация.
- 55 Въпреки това следва да се посочи, че съдържанието на други разпоредби от обжалвания регламент е тясно свързано с енергийната политика на Съюза.

- 56 Така от член 1 от обжалвания регламент във връзка със съдържащите се в член 2 от него определения, следва, че той предвижда създаването на обща рамка за съобщаване на Комисията на информация и данни за инвестиционните проекти в областта на инфраструктурата, които се отнасят на практика до всички енергийни сектори, включително електроенергията от възобновими енергийни източници и биогоривата, което предполага, че посоченият регламент е насочен към осигуряване на доброто функциониране на енергийния пазар, сигурността на енергийните доставки в Съюза и разработването на нови и възобновяеми енергийни източници.
- 57 По същия начин в член 3, параграф 1 от обжалвания регламент се уточнява, че освен при трансграничните проекти за пренос на енергия, съответните данни и информация относно тези инвестиционни проекти трябва да бъдат съобщени в обобщен вид, което означава, че тази информация е предназначена за осъществяването на дейност по планиране, насочена към осигуряването на баланс на предлагането и търсенето на енергия в Съюза. Това тълкуване се подкрепя от параграф 2 от същия член, тъй като, както следва от съображение 11 от този регламент, с цел да се избегне дублирането на мерките, свързани с вътрешния пазар на електроенергия и природен газ, този член освобождава държавите членки от посоченото задължение за събиране на информация, когато даден орган, на когото въз основа на правото на Съюза е възложена подготовката на многогодишен инвестиционен план, вече е събрал за тази цел данни и информация, отговарящи на изискванията на Регламента.
- 58 Освен това от член 5, параграф 1 от обжалвания регламент следва, че той изисква от държавите членки да предоставят точна и подробна информация относно своите инвестиционни проекти в енергийния сектор, и по-специално относно обема, вида и основните характеристики на планираните мощности или на мощностите, които са в процес на изграждане, вероятната година на пускане в експлоатация, вида на използваните енергийни източници и инсталациите, чрез които може да се реагира при кризи в сигурността на доставките. Освен това параграф 3 от този член приканва държавите членки да добавят към съобщаваната от тях информация съответни обяснителни бележки, като например бележки относно закъснения или пречки пред изпълнението на инвестиционните проекти. Трябва да се посочи, че такива задължения са предназначени да обезпечат сигурността на енергийните доставки в Съюза.
- 59 На последно място и преди всичко, член 10, параграф 1 от обжалвания регламент предвижда, че на основата на предоставените данни и информация, и ако е подходящо, на основата на други източници на данни, Комисията публикува на всеки две години междусекторен анализ на структурното развитие и на перспективите на енергийната система на Съюза, който има за цел по-специално установяването на потенциални бъдещи несъответствия между търсенето и предлагането на енергия, които са значителни от гледна точка на енергийната политика на Съюза, както и увеличаването на прозрачността за съществуващите участници и за потенциалните участници, навлизащи на пазара. Съгласно член 6, параграф 2 от Регламента в рамките на този анализ Комисията може да публикува предоставените данни и информация в сумарен вид, като гарантира, че никаква подробна информация относно отделните предприятия или инсталации няма да бъде разкрита и не може да бъде изведена по дедуктивен път. Тези разпоредби също така подчертават обстоятелството, че въведеното с посочения регламент събиране на информация е предвидено с цел осъществяване на дейност по планиране, предназначена за осигуряване на функционирането на енергийния пазар и сигурността на енергийните доставки в Съюза.
- 60 Трябва да се посочи, че тези разпоредби, разгледани в точки 56—59 от настоящото решение, определят съществените елементи на обжалвания регламент, тъй като установяват обхвата и точното съдържание на задължението за събиране на информация, докато член 4 и членове 7—9 от Регламента, които уреждат някои технически и по-обща аспекти относно това събиране, имат по-скоро акцесорен характер.

61 При тези условия трябва да се направи изводът, че с оглед на съдържанието на обжалвания регламент последният се отнася по същество до въвеждането на система за събиране на информация относно инвестиционните проекти за енергийна инфраструктура, която система е предназначена да даде възможност на Съюза да осъществи целите, определени в областта на енергетиката, и в частност що се отнася до функционирането на вътрешния пазар на енергия, гарантирането на сигурността на енергийните доставки в Съюза и разработването на нови и възобновяеми енергийни източници.

По използването на релевантното правно основание с оглед на Договора за функционирането на ЕС

62 Член 337 ДФЕС, който се съдържа в озаглавената „Общи и заключителни разпоредби“ част седма от Договора за функционирането на ЕС, предвижда, че „Комисията може [...] да събира всякаква информация и да осъществява всякакви проверки, които са необходими за изпълнението на възложените ѝ задачи“. В рамките на тази разпоредба Съветът се произнася с обикновено мнозинство, без да се консултира с Парламента, въпреки че в настоящия случай е такава консултация е предприета.

63 Както Съдът вече е постановил, посочената разпоредба предоставя на Комисията обща компетентност за събиране на всякаква информация, необходима за изпълнението на възложените ѝ с Договора за функционирането на ЕС задачи, така че Съветът не е длъжен за основе актовете, свързани с тази дейност по събиране на информация, на различните разпоредби от Договора, които възлагат специфични задачи на Комисията (вж. в този смисъл Решение по дело Германия/Съвет, посочено по-горе, точки 19 и 20).

64 По този начин член 337 ДФЕС представлява правното основание на актовете относно общата дейност по събиране на информация, извършвана от Комисията, без да изисква това събиране да е необходимо за осъществяването на целите на определена политика на Съюза.

65 Член 194 ДФЕС, който се съдържа в част трета от Договора за функционирането на ЕС, озаглавена „Вътрешни политики и дейности на Съюза“, и който сам представлява дял ХХІ, озаглавен „Енергетика“, предвижда в параграф 1, че в рамките на установяването или функционирането на вътрешния пазар и предвид необходимостта от опазване и подобряване на околната среда политиката на Съюза в областта на енергетиката има за цел, в дух на солидарност между държавите членки, да осигури функционирането на енергийния пазар, да обезпечи сигурността на енергийните доставки в Съюза, да насърчава енергийната ефективност и спестяването на енергия, както и разработването на нови и възобновяеми енергийни източници и да подпомага взаимната свързаност на енергийните мрежи. Съгласно член 194, параграф 2, първа алинея ДФЕС „[б]ез да се засяга прилагането на други разпоредби на Договорите“, Парламентът и Съветът установяват необходимите мерки за постигане на тези цели, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, предвидена в член 294 ДФЕС, в рамките на която Парламентът участва напълно в процедурата.

66 Следователно с член 194 ДФЕС, въведен с Договора от Лисабон, в Договора за функционирането на ЕС се включва изрично правно основание за политиката на Съюза в областта на енергетиката. Както следва от неговия текст, и в частност от текста на параграф 2 от него, тази разпоредба представлява правното основание на актовете на Съюза, „необходими“ за постигане на целите, определени за посочената политика с параграф 1 от тази разпоредба.

67 Подобна разпоредба представлява правното основание, предназначено да се приложи към всички актове, приемани от Съюза в областта на енергетиката, с които могат да се осъществят тези цели, с изключение — както може да се изведе от израза „[б]ез да се засяга прилагането на други разпоредби на Договорите“ в началото на член 194, параграф 2 ДФЕС — на

по-специалните разпоредби, предвидени от Договора за функционирането на ЕС и свързани с енергетиката. Както посочва Съветът, в частност става дума за членове 122 ДФЕС и 170 ДФЕС, които се отнасят съответно до възникването на сериозни затруднения при снабдяването с продукти в областта на енергетиката и до трансевропейските мрежи, както и за правомощията на Съюза въз основа на други разпоредби от този договор, макар разглежданите мерки също така да преследват една от целите на политиката в областта на енергетиката, посочени в параграф 1 от този член.

- 68 Оттук следва, че за да се определи дали правното основание на акт на Съюза, насочен — както в настоящия случай — към събирането на информация в областта на енергетиката, е член 337 ДФЕС или член 194, параграф 2 ДФЕС, следва да се прецени дали с оглед на целта и съдържанието му този акт може да се приеме за необходим за постигането на целите, специално определени в параграф 1 от последния член за политиката на Съюза в областта на енергетиката. Ако случаят е такъв, тъй като събирането на информация може да се приравни на съставна част на тази политика, актът на Съюза, с който то се въвежда, трябва да бъде основан на член 194, параграф 2 ДФЕС. Следователно даден акт на Съюза не може да попадне в рамките на член 337 ДФЕС само поради обстоятелството че с него се въвежда система за събиране на информация (вж. по аналогия Решение по дело Комисия/Съвет, посочено по-горе, точка 22).
- 69 В настоящия случай от точки 49—61 от настоящото решение следва, че целта и съдържанието на обжалвания регламент са тясно свързани с целите, преследвани от политиката на Съюза в областта на енергетиката, които са посочени специално в член 194, параграф 1 ДФЕС.
- 70 Обратно на посоченото от Съвета, Френската република и Комисията, не може да се приеме, че в това отношение обжалваният регламент има само непряко и второстепенно влияние върху енергийната политика на Съюза и че представлява само неин „фон“, с мотива че осъществяването на целите на тази енергийна политика изисква въвеждането на много по-съществени мерки от простото събиране на информация.
- 71 Всъщност въведената с обжалвания регламент система на събиране на информация се отнася не до информацията с общ характер, а до точни данни и информация относно енергийната инфраструктура на Съюза, за да се даде възможност на Комисията да установи евентуални несъответствия между търсенето и предлагането на енергийни продукти в Съюза.
- 72 Така събирането на тази информация изглежда като предварително изискване за приемането от Съюза на всякакви полезни мерки, предназначени да се осигури доброто функциониране на вътрешния енергиен пазар, сигурността на доставките на енергийни продукти, насърчаването на енергийната ефективност и разработването на нови и възобновяеми енергийни източници.
- 73 Оттук следва, че въведеното с обжалвания регламент събиране на информация се обосновава само с целта, насочена към осъществяване на някои от специалните задачи, възложени на Съюза с член 194, параграф 1 ДФЕС, който се отнася до политиката в областта на енергетиката (вж. по аналогия Решение от 26 януари 2006 г. по дело Комисия/Съвет, С-533/03, Recueil, стр. I-1025, точка 52).
- 74 При тези условия може да се приеме, че въведеното с обжалвания регламент събиране на информация допринася пряко за осъществяването на целите, преследвани с политиката на Съюза в областта на енергетиката, както са определени в член 194, параграф 1 ДФЕС, и следователно — както впрочем се споменава в съображение 8 от този регламент — че представлява „необходим“ инструмент за постигане на тези цели по смисъла на параграф 2 от посочения член.

- 75 В това отношение, обратно на посоченото от Съвета и Комисията, е без значение обстоятелството, че съгласно член 10, параграф 1, втора алинея от обжалвания регламент събраната въз основа на Регламента информация може да се използва за други цели, различни от политиката в областта на енергетиката. Всъщност, дори да се предположи, че Комисията може да използва събраната въз основа на посочения регламент информация за други цели, различни от политиката в областта на енергетиката, както са определени в член 194, параграф 1 ДФЕС, независимо от това — както следва от точки 49—61 от настоящото решение — целта и съдържанието на същия регламент попадат в рамките на тази политика.
- 76 По същия начин направеното от Съвета и Френската република разграничение между непосредствената цел на обжалвания регламент, която се отнася до събирането на информация, и неговата последваща цел, която могла да се преследва благодарение на така получената от Комисията информация, не може да се приеме. Всъщност, както в достатъчна от правна гледна точка степен следва от предшестващия анализ, въведеното с този регламент събиране на информация цели именно да даде възможност на Комисията да постигне специалните цели на политиката на Съюза в областта на енергетиката, посочени в член 194, параграф 1 ДФЕС. Следователно в рамките на Регламента това събиране и преследваната с него цел са тясно и неразривно свързани.
- 77 От друга страна, обратно на посоченото от Съвета, Френската република и Комисията, от представения по-горе анализ по никакъв начин не следва, че при всички обстоятелства член 337 ДФЕС престава да бъде валидно правно основание за актовете на Съюза, които имат за цел въвеждането на система за събиране на информация в рамките на секторна политика на Съюза, изпразвайки по този начин от всякакво съдържание тази разпоредба. Всъщност, както следва от точки 65—68 от настоящото решение, използването на посочената разпоредба би било наложително по-специално ако обжалваният регламент не можеше да се счита за необходим за постигането на целите, специално посочени в член 194, параграф 1 ДФЕС, що се отнася до политиката на Съюза в областта на енергетиката.
- 78 На последно място, за да обосноват своето тълкуване на член 337 ДФЕС, Съветът и Комисията вече не могат да основават доводите си на член 338 ДФЕС, отнасящ се до мерките, които трябва да се приемат за изготвянето на статистически данни. Всъщност, макар подобно на член 337 ДФЕС тази разпоредба да се намира в част седма на Договора за функционирането на ЕС, озаглавена „Общи и заключителни разпоредби“, тя не само не представлява правното основание на обжалвания регламент, но и не може да окаже влияние върху анализа на основателността на настоящата жалба. Какъвто и да е обхватът на член 338 ДФЕС, той не може да постави под въпрос обхвата на членове 337 ДФЕС и 194 ДФЕС, произтичащ от техните съответни текстове.
- 79 Поради това следва да се направи изводът, че обжалваният регламент попада в рамките не на член 337 ДФЕС, а на член 194 ДФЕС, тъй като представлява средство, необходимо за постигане на посочените в параграф 1 от последната разпоредба цели. Следователно този регламент е трябвало да бъде приет на основание на член 194, параграф 2 ДФЕС.

Относно използването на член 187 АЕ като допълнително правно основание на обжалвания регламент

- 80 Член 187 АЕ, който се намира в дял V от този договор, озаглавен „Общи разпоредби“, предвижда, че Комисията може да събира всякаква информация и да осъществява всякакви проверки, които са необходими за изпълнението на възложените ѝ с този договор задачи. Съгласно член 106а, параграф 1 АЕ и член 16, параграф 3 ДЕС в рамките на тази разпоредба Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство, без да се консултира с Парламента, въпреки че в настоящия случай такава консултация е предприета.

- 81 Предвид сходството в текстовете на членове 337 ДФЕС и 187 АЕ, що се отнася до тяхното материално приложно поле, по изложените в точки 62—64 от настоящото решение мотиви последната разпореда трябва да се счита за общо правно основание, което се отнася до общата дейност по събиране на информация, извършвана от Комисията в изпълнение на възложените ѝ с Договора за ЕОАЕ задачи.
- 82 При все това в настоящия случай, макар да е вярно, че както следва от член 1 от обжалвания регламент във връзка с точка 3.1 от приложението към него, този регламент се отнася и до съобщаването на Комисията на инвестиционни проекти за някои видове инфраструктура в областта на ядрената енергетика, поради изложените в точки 49—61 от настоящото решение мотиви, посоченият регламент, предвид целта и съдържанието му, не се отнася до осъществяването на политиката на Съюза в специалната област на ядрената енергетика, както е дефинирана в Договора за ЕОАЕ, а до политиката на Съюза в областта на енергетиката като цяло.
- 83 Следователно информацията относно инфраструктурата в областта на ядрената енергетика представлява единствено съставна част от цялата релевантна информация относно енергийната система на Съюза в нейната цялост, с която, както следва от съображение 8 от обжалвания регламент, Комисията трябва да разполага, за да може да направи обща преценка на търсенето и предлагането на енергия с цел по-специално да се гарантира сигурността на енергийните доставки в Съюза.
- 84 Впрочем в това отношение следва да се изтъкне, че както следва от съображение 7 от него, безспорно обжалваният регламент не се вписва в рамките на целта за насърчаване или координиране на инвестициите в областта на ядрената енергетика, предвидена в членове 40—44 АЕ, които се отнасят специално до съобщаването от страна на предприятията от сектора на ядрената енергетика на всеки индивидуален инвестиционен проект в тази област, отнасящ се до нови съоръжения, а също и на замените или преобразуванията с определен размер. От своя страна обжалваният регламент се отнася до съобщаването от страна на всички държави членки на данни и информация в обобщен вид относно всеки инвестиционен проект в енергийната инфраструктура.
- 85 Следователно обжалваният регламент не попада в рамките на член 187 АЕ.
- 86 Поради това следва да се направи изводът, че доколкото се основава на член 187 АЕ, обжалваният регламент е приет на погрешно правно основание и че е трябвало да се основе единствено на член 194, параграф 2 ДФЕС.
- 87 По гореизложените съображения обжалваният регламент следва да се отмени, доколкото той се основава на членове 337 ДФЕС и 187 АЕ.

По искането за запазване на правните последици на обжалвания регламент

- 88 Парламентът, подкрепен в това отношение от Съвета, моли Съда, ако отмени обжалвания регламент, да запази неговите правни последици до приемането на нов регламент.
- 89 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 264, втора алинея ДФЕС Съдът може, ако счита за необходимо, да определи онези от правните последици на отменен регламент, които трябва да се считат за окончателни.
- 90 В настоящия случай следва да се изтъкне, че съгласно член 13 от обжалвания регламент той влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, извършено на 15 юли 2010 г.

- 91 Трябва да се признае, че отмяната на обжалвания регламент, без да се запазят неговите правни последици, може да се отрази негативно на реализацията на политиката на Съюза в областта на енергетиката, тъй като, доколкото дава възможност да се осигури събирането на информацията, необходима за осъществяването на преследваните с тази политика цели, този регламент представлява задължителна предварителна база за приемането от институциите на Съюза на всички полезни мерки в това отношение. Макар Парламентът да иска отмяната на посочения регламент поради запазването на погрешно правно основание във връзка с него, той не оспорва нито целта, нито съдържанието му.
- 92 При тези условия следва да се приеме, че са налице важни съображения, свързани с правната сигурност, които обосновават уважаването от страна на Съда на молбата на страните за запазване на правните последици на обжалвания регламент.
- 93 Поради това правните последици на този регламент следва да се запазят до влизането в сила в разумен срок на нов регламент, приет на релевантното правно основание, а именно член 194, параграф 2 ДФЕС.

По съдебните разноски

- 94 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Парламентът е поискал Съветът да бъде осъден и исканията на Съвета са отхвърлени, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски. Съгласно член 69, параграф 4, първа алинея от същия правилник Френската република и Комисията, които са встъпили в подкрепа на исканията на Съвета, следва да понесат направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) **Отменя Регламент (ЕС, Евратом) № 617/2010 на Съвета от 24 юни 2010 година относно съобщаването на Комисията на инвестиционни проекти за енергийна инфраструктура в Европейския съюз, както и за отмяна на Регламент (ЕО) № 736/96.**
- 2) **Правните последици на Регламент № 617/2010 се запазват до влизането в сила в разумен срок, считано от постановяването на настоящото решение, на нов регламент, приет на релевантното правно основание, а именно член 194, параграф 2 ДФЕС.**
- 3) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски, с изключение на направените от Френската република и Европейската комисия.**
- 4) **Френската република и Европейската комисия понесат направените от тях съдебни разноски.**

Подписи